

Sygn. akt V CZ 167/11

POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Hubert Wrzeszcz (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Anna Owczarek

w sprawie z wniosku Urzędu Skarbowego w S.

przy uczestnictwie Fabryki Silników Elektrycznych Małej Mocy "S."

Spółki Akcyjnej

o wpis hipoteki przymusowej w Kw /.../,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 18 kwietnia 2012 r.,

zażalenia Leszka Klina na postanowienie Sądu Okręgowego

z dnia 10 czerwca 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 10 czerwca 2011 r. Sąd Okręgowy odrzucił apelację L. K., wniesioną od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 3 marca 1999 r., obejmującego wpis hipoteki przymusowych na rzecz Skarbu Państwa – Urzędu Skarbowego w S. Sąd Okręgowy wyjaśnił, że L. K. doręczono w dniu 9 marca 2011 r. postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 3 marca 2011 r. w przedmiocie odrzucenia jego skargi o wznowienie postępowania zakończonego wpisem hipotek przymusowych i od tej daty (tj. od dnia 9 marca 2011 r.) rozpoczął się bieg terminu do wniesienia zażalenia na to postanowienie, a nie na inne postanowienie (z dnia 3 marca 1999 r.). Postanowienia obejmującego wpis nie doręczono skarżącemu, lecz innym uczestnikom postępowania o wpis (w dniu 9 marca 1999 r.). L. K. (mający status zainteresowanego) mógłby wnieść apelację od wpisu w terminie określonym w art. 626¹ § 3 k.p.c. dopóty, dopóki nie wpłynął termin do wniesienia tego środka odwoławczego dla wszystkich uczestników postępowania. Apelacja skarżącego jest opóźniona, bowiem termin do wniesienia tego środka odwoławczego dla wszystkich uczestników postępowania o wpis wpłynął w dniu 23 marca 1999 r.

W zażaleniu na postanowienie z dnia 10 czerwca 2011 r. L. K. podnosił jego niezasadność i stwierdzał, że skoro w dniu 8 marca doręczono mu także „zawiadomienie o wpisie hipoteki przymusowej”, to tym samym otworzono dla niego drogę postępowania apelacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kwestią zasadniczą do rozstrzygnięcia było to, czy w związku z doręczeniem dokonany przez L. K. nastąpiło – jak wywodził skarżący w zażaleniu – otwarcie możliwości skutecznego wniesienia apelacji od wpisu do księgi wieczystej z dnia 3 marca 1999 r., obejmującego ujawnienie hipotek przymusowych.

Skarżący wyjaśnił, że w dniu 9 marca 2011 r. doręczono mu zawiadomienie o dokonaniu wpisu hipoteki przymusowej i postanowienie z dnia 3 marca 2011 r. o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania (k. 723 akt sprawy; pismo z dnia 12 lipca 2011 r. nazwanego „uzupełnieniem i zmianą apelacji”, k. 718 akt sprawy). Sąd Okręgowy trafnie stwierdził jednak, że zaskarżony apelacją wpis nie został

doręczony wcześniej skarżącemu (L. K.), a jedynie właścicielowi nieruchomości i użytkownikowi wieczystemu jako uczestnikom postępowania. To ostatnie doręczenie nastąpiło w marcu 1999 r. Skarżący istotnie nie był uczestnikiem postępowania wieczystoksięgowego, a taki status skarżącego (nabywcy prawa obciążonego hipoteką) rodził odpowiednie konsekwencje prawne w sferze możliwości wnoszenia środków odwoławczych, w tym – apelacji. Sąd Okręgowy przyznał skarżącemu status osoby zainteresowanej w sprawie (zapewne w rozumieniu art. 510 § 1 k.p.c.) i odmówił mu możliwości wniesienia apelacji z powodu wpływu terminu do wniesienia apelacji dla wszystkich dotychczasowych uczestników postępowania (zapewne dla właściciela nieruchomości i użytkownika wieczystego). W ocenie Sądu Najwyższego, należało jednak przyjąć, że apelację od wpisu w księdze wieczystej, dokonanej w dniu 3 marca 1999 r., może wnieść tylko osoba, która w ogóle była uczestnikiem postępowania wieczystoksięgowego (podobnie postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 czerwca 2004 r., III CZ 46/04, I C 2005 nr 1, s. 51). Zawiadomienie skarżącego o wpisie, doręczone w dniu 9 marca 2011 r., nie spowodowało zmiany statutu prawnego skarżącego, a więc nie stał się on uczestnikiem postępowania w rozumieniu art. 626¹ § 2 k.p.c. i nie uzyskał prawa do wniesienia apelacji od wpisu z dnia 3 marca 1999 r. Wniesioną zatem apelację z dnia 9 marca 2011 r. (k. 622 akt) należało odrzucić jako niedopuszczalną (art. 373 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

W tej sytuacji Sąd Najwyższy oddalił zażalenie jako nieuzasadnione (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).